

heibel en nog wat rond het ensorhuis

In het oktober-nummer van vorig jaar van ons blad kondigden wij aan dat een grootscheepse aktie voor het behoud van het Ensorhuis kon verwacht worden. Inmiddels is die aktie er gekomen, en daarrond wilden wij wel enkele bedenkingen maken. Zonder al wat de jongste weken gebeurde te herhalen, daarover werd immers reeds uitvoerig bericht in dag- en weekbladpers.

Toch even herinneren dat het huis waar Ensor jaren lang woonde, aan de Vlaanderenstraat te Oostende, sinds een tiental jaren zodanig in verval was geraakt, dat het niet meer mogelijk was het als museum uit te baten. Zo vochtig zelfs dat men er geen schilderij kon in laten. Waarop alle interessante voorwerpen uit het huis werden overgebracht naar de Ensor-zaal in het stedelijk museum. Ook dient er wel op gewezen te worden dat het huis toebehoorde aan de «Vrienden van Ensor», die het destijds aan de stad Oostende verkochten.

Tot bekend werd dat de stad plannen had om het huis af te breken, waartegen toen reeds heftig werd geprotesteerd. De meer recente plannen van de stad waren: afbraak van het huis, maar bij de heropbouw een «Ensor-kluis» op gelijkvloers en tussenverdieping. Daar zou een dokumentatiecentrum met archief over Ensor komen, terwijl ook een «schelpenwinkeltje» voorzien was, en de gevel in geest van «1900» zou voorzien worden.

Tegen dit plan is van vele zijde protest gerezen. En wij begripen dit best. Het is jammer dat men het Ensorhuis destijds niet heeft kunnen bewaren, of

schoon de woning zelf nu wel niet zo heel biezonder is en Ensor zijn kreatiefste jaren in een andere woning te Oostende doorbracht. Maar kom, wij nemen aan dat Oostende wel iets meer kon doen voor de grote Ensor. Protest kwam ook van een aktiekomitee, dat geleid wordt door kunstschilder Elias en beeldhouwer Roel Dhaese. Heel wat mensen, waaronder zeer bekende namen uit de kunstwereld, hebben de protestlijst van het aktiekomitee ondertekend.

Er zijn perskonferenties, vergaderingen en dies meer bij de vleet geweest de jongste weken. De aktiegroep kwam zelfs met het ophefmakende voorstel voor de pinnen zelf een vzw op te richten, die het huis zou kopen, restaureren en open houden. Inmiddels werd bekend gemaakt dat, dank zij staatsteun het Ensorhuis zal gerestaureerd worden. Is de zaak nu geregeld toch wensen wij in verband met de gevoerde aktie nog dit te zeggen: doodjammer dat er rond het opzet opnieuw met slijk diende gegooid te worden!

Inderdaad, een aktie voor behoud van het Ensorhuis geniet al onze simpatie. Op voorwaarde dat men eerlijk blijft. Want het

aktiekomitee heeft dingen vertelt, die geen zinnig mens kan aanvaarden. Bijv. dat er uit het Ensorhuis heel wat interessante voorwerpen «verdwenen» waren. En daarbij wordt onmiddellijk de naam van konservator Edebau genoemd. Men gaat verder, men beweert zelfs dat de h. Edebau totaal onverschillig was wat Ensor en het Ensorhuis betreft. Dit is wel het toppunt. Als Oostende thans een reeks werken van Ensor bezit, dan is het zeker te danken aan de adviezen die de h. Edebau aan het stadsbestuur gaf. Toen enkele jaren geleden voor het eerst sprake was het Ensorhuis af te breken, was Edebau de eerste die protesteerde. En al die zogezegde «verdwenen» voorwerpen, liqnen tentoongesteld in de Ensorafdeling van het stedelijk museum!

Is het niet jammer dat een aktie, die de algemene simpatie zou moeten genieten, gepaard gaat met iets wat zonder meer lasterpraat kan genoemd worden. Maar ja, het is een publiek neheim dat achter de schermen gewerkt wordt door iemand die niet het behoudt van het Ensorhuis, maar wel het uitvechten van een persoonlijke vete op het oog heeft. Een zogenaamde «journalist» die destijds heel wat in de melk te brokkelen had in het kulturele leven te Oostende. Maar juist door z'n hoogst eigenaardige handelingen overal aan de dijk werd gezet. Dat de mensen die zich inspannen voor het behoud van het Ensorhuis zich door zo 'n individu laten (mis)leiden, is wel erg, erg jammer!

Herman Moerman